

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SIBIU
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. (...)

ÎNCHEIERE

Camera de consiliu din data de 27.11.2024

Președinte: (...)

Grefier: (...)

Pe rol se află cauza Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta (...) și pe pârâta (...), având ca obiect anulare act administrativ.

Pentru azi a fost amânată pronunțarea cu privire la **îndreptarea erorii materiale** din încheierea din data de 1.11.2024.

Încheierea din data de 25.11.2024 face parte integrantă din prezenta.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra sesizării din oficiu privind îndreptarea erorii materiale, constată:

Prin încheierea din data de 1.11.2024, Tribunalul Sibiu a dispus, în baza art. 1 al. 2 rap. la art. 2 al. 1 din OUG nr. 62/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „Dacă, în interpretarea art. 13 al. 2 și 6 din Legea nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice, dreptul îngrijitorului informal la indemnizația cuvenită poate fi recunoscut doar ulterior aprobării bugetului local în care să fie prevăzute sumele necesare sau contractul de îngrijire informală poate fi încheiat și anterior acestui moment, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege?”. Totodată a suspendat judecata conform art. 520 al. 4 Cpc, până la pronunțarea hotărârii prealabile privind dezlegarea chestiunii de drept.

Prin adresa Înaltei Curți de Casație și Justiție din data de 18.11.2024 s-a solicitat complinirea lipsei elementelor omise cu ocazia redactării încheierii din data de 1.11.2024, sub aspectul următor: punctul de vedere motivat al completului de judecată asupra modului de dezlegare a problemei de drept.

Analizând sesizarea din oficiu privind îndreptarea erorii materiale, instanța reține prevederile art. 442 Cpc, potrivit cărora *erorile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea si susținerile părților sau cele de calcul, precum si orice alte erori materiale din hotărâri sau încheieri pot fi îndreptate din oficiu sau la cerere.*

Astfel, ținând cont că punctul de vedere motivat al completului de judecată constituie, potrivit art. 520 al. 1 Cpc, un element component al încheierii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanța constată că lipsa acestuia reprezintă o eroare materială prin omisiune, ce va fi îndreptată prin prezenta, după cum urmează:

„Pe de o parte, din art. 13 al. 2 din Legea nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice rezultă că acordarea indemnizației cuvenite îngrijitorului informal depinde de încheierea contractului cu serviciul public de asistență socială.

Pe de altă parte, din art. 13 al. 6 din Legea nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice reiese că, pentru asigurarea serviciilor de îngrijire a persoanelor vârstnice, aflate în situația de dependență sociomedicală, prin angajarea personalului ce trebuie plătit din bugetul local, autoritățile administrației publice locale au obligația să prevadă în bugetul local sumele necesare.

Legea specială acordă dreptul la asistență socială unei categorii vulnerabile, respectiv persoanelor vârstnice care se găsesc în una dintre următoarele situații: nu au familie sau nu se află în întreținerea unei sau unor persoane obligate la aceasta, potrivit dispozițiilor legale în vigoare; nu au locuință și nici posibilitatea de a-și asigura condițiile de locuit pe baza

resurselor proprii; nu realizează venituri proprii sau acestea nu sunt suficiente pentru asigurarea îngrijirii necesare; nu se pot gospodări singure sau necesită îngrijire specializată; se află în imposibilitatea de a-și asigura nevoile sociomedicale, datorită bolii ori stării fizice sau psihice.

În vederea eficientizării acestui drept, autoritățile administrației publice locale au obligația să prevadă în bugetul local sumele necesare pentru acoperirea indemnizațiilor cuvenite îngrijitorilor informali.

Astfel, neîndeplinirea de către autoritatea publică a obligației legale de care este ținută nu se poate răsfrânge în mod negativ asupra îngrijitorului informal și, implicit, asupra persoanei vârstnice aflate în situația de dependență sociomedicală, pe care legiuitorul a înțeles să o protejeze în considerarea vulnerabilității sale.

Este adevărat că art. 13 al. 1 din Legea nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice prevede că *pentru asigurarea serviciilor de îngrijire (...), autoritățile administrației publice locale pot angaja personal de îngrijire (...)*, însă dispoziția legală nu acordă autorităților administrației publice locale posibilitatea de a angaja sau nu personal de îngrijire după cum au prevăzut sau nu în bugetul local sumele necesare pentru acoperirea indemnizațiilor aferente, câtă vreme acest din urmă demers este impus de art. 13 al. 6 cu titlu de obligație.

Conchizând, punctul de vedere al completului de judecată este că, deși indemnizația cuvenită îngrijitorului informal, prevăzută de art. 13 al. 2 din Legea nr. 17/2000, se acordă, în mod firesc, în baza contractului încheiat cu serviciul public de asistență socială, din bugetul local în care au fost în prealabil prevăzute sumele necesare pentru acoperirea acestor costuri, în situațiile în care autoritățile publice locale nu și-au îndeplinit obligația prevăzută de art. 13 al. 6 din Legea nr. 17/2000, de a prevedea aceste sume în bugetul local, neîndeplinirea acestei obligații nu se poate răsfrânge în mod negativ asupra îngrijitorilor informali și, implicit, asupra persoanelor vârstnice aflate în situația de dependență sociomedicală.

Prin urmare, instanța apreciază că, în interpretarea art. 13 al. 2 și 6 din Legea nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice, în situația învederată anterior, dreptul îngrijitorului informal la indemnizația cuvenită poate fi recunoscut și anterior aprobării bugetului local în care să fie prevăzute sumele necesare, dacă sunt întrunite celelalte condiții prevăzute de lege.”

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Admite sesizarea din oficiu privind îndreptarea erorii materiale din încheierea din data de 1.11.2024 pronunțată de Tribunalul Sibiu în dosarul nr. 1432/85/2024.

Îndreaptă omisiunea din încheierea din data de 1.11.2024 pronunțată de Tribunalul Sibiu în dosarul nr. 1432/85/2024, prin completarea rubricii „IV. Punctul de vedere al completului de judecată” conform considerentelor de mai sus.

Fără cale de atac.

Data și pronunțată în camera de consiliu azi, 27.11.2024, și pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte:
(...)

Grefier
(...)

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SIBIU
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. (...)

ÎNCHEIERE

Camera de consiliu din 25 Noiembrie 2024

Completul compus din:

PREȘEDINTE (...)

GREFIER (...)

Pe rol îndreptarea de eroare materială din încheierea de ședință prin care a fost sesizată Inalta Curte de Casație și Justiție cu dezlegarea unei chestiuni de drept în baza OUG 62/2024, în cauza Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta (...) și pe pârâta (...), având ca obiect anulare act administrativ.

Procedură legal îndeplinită fără citare.

Instanța reține cauza în vederea pronunțării.

INSTANȚA

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art. 396 Cpc, urmează să amâne pronunțarea.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de 27.11.2024.

Data în cameră de consiliu și pronunțată în ședința publică de la 25 Noiembrie 2024

Președinte,

(...)

Grefier,

(...)

